

Dags att avtjäna sitt straff - 30 dar i buren

Så var det då dags att ta sitt straff för allt man ställt till med.

Tiden var precis före Påsk och för att göra straffet lite extra kännbart skulle jag transporteras ner till F21 samtidigt som övriga grabbar åkte hem för att fira påsk.

Om jag inte minns helt fel så kom kapten Wrång :-), eller var det Bång han hette, gående mot vår förläggning och skulle hämta mig för avfärd. Ryktet gick att jag skulle hämtas för transport till buren, men det hade jag ju inte tänkt skulle få påbörjas förrän efter Påsk.

(Det här är beskrivet så som jag minns det hela. Det kan ha varit Boström eller flottiljpolisen som skulle hämta mig men det är jag osäker på. Nån sa att det var Bång??)

Utanför lastade grabbarna sina bilar, en Ford Vedette tror jag, för att åka hemåt och då tog jag chansen, kastade mig in i bakluckan på bilen och drog igen luckan inifrån. Dom var just på väg att köra mot vakten och ut mot friheten. Vid passering av vakten hörde jag vaktkillarna fråga om dom sett "den där jävla Fröling :-)" men det hade dom ju inte förstås. Bara nån i bilen visste att jag var där och när vi kört en bit mot Boden fick jag komma ut och byta bil till några killar som skulle hem mot Umeå.

Påskhelgen förflöt ganska normalt och bra hemma i Umeå men det var nån som hette Bång som ringde hem till morsan och var förbannad. Jag skulle omedelbart inställa mig på F21 om jag fick det meddelandet :-)

Efter påsken återvände jag med kompisarna till luckan på Fält 32 och blev ju naturligtvis omedelbart inkallad till sergeant Boström. Jag inställde mig förstås snällt med orden:

"Sergeant. Flygsoldat Fröling inställer sig till tjänstgöring i buren :-)"

Därpå kördes genast en Volvo Duett fram och jag fick ta plats bredvid chauffören. Med order att köra mig raka spåret till F21 vaktstuga utan stopp!!! I Luleå försökte jag gulla med honom att få stanna och ringa hem och meddela att nu ses vi inte på en månad, men det vågade han inte :-). Jag var för farlig att släppa av haha??

Så hamnade jag då till sist i buren. Det visade sig vara ett rum innanför några järndörrar med hakar som lås på utsidan. Där var en träbrits en stol och ett litet bord med en Bibel och en Psalmbok på. Sängkläderna var nerlåsta i britsen som hade en lucka med gångjärn på.

Dagen började med väckning kl 06.00 - till vilken nytta? Sängkläderna låstes ner och man fick ligga på träbitsen hela dagen. Tala om träsmak i baken.

Framåt 07.00 kom så lite frukost och sedan var det bara väntan på mat framåt lunch. Inget fel på maten men lite långa timmar att slå ihjäl. En timme om dagen blev man utsläppt och fick då vandra fram och tillbaka, fram och tillbaka utanför vaktstugan, inom synhåll för vakten.

15 långa dagar flöt på samma sätt innan man skulle få komma ut och arbeta med något.

Under dom dagarna hann man studera Bibeln och Psalmboken ordentligt. Någon som suttit före hade gjort tips om vad man skulle läsa i tur och ordning. Där stod "Gå till Psaltaren kap. 3 vers 4. Därifrån gå till Jobb och läs,, därefter gå till Gamla Testamentet" ...osv . När man hoppat fram och tillbaka en timme kunde man till sist läsa frågan -- hur jävla dum får man bli?? LURAD!! Men en viss inblick i Bibelstudier hade man ju förstås fått trots allt.

Under min tid i burens hann flera andra burfåglar komma och gå. Ibland när vi var några jämspelta grabbar i luckorna brukade vi ordna med allsång för dom som harvade på fältet utanför och skulle lära sig marschera och stå i enskild ställning. Vi brukade då sjunga väl valda psalmer ur Psalmboken, t.ex Tryggare kan ingen vara, än schassens lilla skara, tills någon smällde igen luckorna för fönstren och vi fick sitta i mörker resten av dagen.

Några kvällar lyckades vi lägga en tråd över dörren ner mot haspeln på utsidan så att den gick att lyfta och på det sättet kunde vi umgås och ha lite gemenskap i någon annans bur, tills "Lappen" kom på att vi lyckats med det trixet och så var det slut på det nöjet. "Lappen" var en liten nitisk vakt som inte var att leka med. Han hade ingen humor och det passade nog i det jobbet :-). Alltid på pass, petade upp dörren försiktigt och hoppade undan om man sa BUUH!!

Efter 15 långa dar var det så dags att börja "arbeta".

Det roligaste uppdraget vi fick, var att elda upp stubbar nere vid södra banändan. Banan hade förlängts och en massa stubbar skulle brännas. Vi hade räddningschefen Jonassons uppdrag och en Dodge Jeep Warrior till förfogande. Fri tillgång till brännbara vätskor för att få fart på brasan. För att ha lite extra skoj fyllde vi 195 liters plåtfat med några liter bensin och slängde på brasan då och då. Jäklar vad det small och vilka flygande fat?? HUUUJ upp i höjden eller in i skogen. Rena fyrverkeriet. Jonasson frågade ibland va faan som hände där nere egentligen. Det lät ju som om krig pågick, mitt i kriget :-). "Tja det var ju nån som lämnat fat o.d. bland stubbarna, det var det som small då och då :-)"

De sista 15 dagarna gick relativt snabbt och Jonasson som var en humorfrisk kille gick bra att samarbeta med, även om han försökte verka barsk ibland, men det ingick väl förstås i rollen. Han hade nog också övat det där med olika stridsminer på någon kurs :-)

Efter MUCK fick jag stanna kvar 12 dagar för att F21 skulle klara av att ta emot nya rekryter och det gjorde vi minnsann. Mitt i natten ibland. Med lånade revärer och gula snören skrämde vi upp dom nyanlända och övade enskild ställning och annat skoj med hela kaserner fulla av rekryter i pyjamas :-)

Ett av de trevligare uppdragen jag fick under dessa tolv övertidsdagar, var att få hjälpa till att konservera en SK16 vid en hangar, en bit nedanför matan. Riktigt skoj. Det var ju ändå som flygmekaniker jag ville tillbringa min tid i det militära. Tyvärr blev det inte så, men ironiskt nog fick jag avsluta det hela i en SK16, lite som mekaniker.

I enskild ställning -

Flygsoldat 420717 -Fröling - till Er tjänst

Vilka minnen, dom glömmar man aldrig.